

smukt udreder det —, hvilken fræk Bortødslen af Midler der har fundet Sted, en saa fræk Bortødslen, at jeg f. Eks. aldrig vilde have vovet at antyde, at det kunde forekomme i det praktiske Liv, endskønt det var teoretisk muligt, hvis jeg ikke netop gennem baade Kommissionens Udtalelser og de Retssager, der er kommet i Anledning af Forsikringssvindelen, var blevet overbevist om, at sligt virkelig er muligt. Der er en vis Bank i Ebbærød, som vi har moret os over. Vi har moret os over at se Børnene komme og hente en Toøre, inden de gik i Skole, hente den af Kassen. Men Rets-sagen i Internationale Assurancekompagni har fortalt os om ganske andre Regninger, ganske andre Husholdningsregninger, som er blevet betalt af Assuranceselskabets Kasse. At Forretningsfolk kan drive Forretning saa grænseløst efter Princippet: efter os kommer Syndfloden, maa i højeste Grad tilskynde Samfundet til at kræve en virkelig Indgriben.

Hvilken Betydning Regler for Pengenes Anbringelse har, derom har man netop i de senere Aar faaet en Anskuelsesunder-visning i den Skæbne, der er overgaaet Selskabet Det kgl. oktroyerede Søassurance-selskab, populært kaldet Kgl. Sø. Dette Selskab blev stiftet 1746 og har haft en lang og, jeg tror man kan sige, glørværdig Historie. Det havde den Regel for sine Midlers Anbringelse, at de skulde anbringes i faste rentebærende Papirer, og der har, saa vidt mig bekendt, aldrig tidligere været noget i Vejen med dette Selskab. Men i 1919, tror jeg det var, blev ogsaa dette Selskab grebet af Spekulationsfeberen, og saa ophævede man denne Bestemmelse om Midlernes Anbringelse, og i de faa Aar, der er gaaet siden, har vi set Resultatet: den 4 Mill. Kr. store Aktiekapital har paa Grund af Tab maatte nedskrives til 2 Millioner, og denne 2 Mill. Kr. store Aktiekapital staar kun i en Kurs af 60. Man ser i Kommissionens Betænkning, at det Spørgsmaal har været fremme at forbyde Forsikrings-selskaber at anbringe deres Penge i Aktier. Men man er dog ikke gaaet til det, bl. a. fordi man ikke har villet forbyde dem at anbringe deres Penge i andre Forsikrings-selskaber. Jeg kan ikke se den fjerneste Grund til, at det skal tillades Forsikrings-aktieselskaber at anbringe deres Penge i andre Forsikrings-selskaber, tværtimod. De Afsløringer, der kom frem under Retssagen om Internationale Assurance-selskab, har i forfærdende Grad paavist, hvilken Svindel der netop kan drives med, at der af et For-

sikringsselskab oprettes Datterselskaber, der kan tjene som Redskaber for Svindelen.

Endelig er der Kravet om et Depot som Sikkerhed for de Forpligtelser, som Forsikringsselskabet indgaar. Ogsaa dette Spørgsmaal har været behandlet i Kommissionen, og det er en mærkelig Motivering, Kommissionen har givet for, at man ikke skulde kræve Depot. Kommissionen siger nemlig, at et saadant Depot kunde ikke blive særlig stort, for naar man ikke forlanger mere end 25 pCt. Indbetaling af Aktiekapitalen, og man dog maa lade Selskabet have nogle Penge til raade over til sin Drift, saa kan der ikke blive meget til Depot. Ja, man kan jo komme til forskellige Konklusioner ud fra de samme Præmisser, for ud fra disse Præmisser, at der ikke kunde blive meget til Depot, naar der kun var indbetalt 25 pCt. af Aktiekapitalen, vilde jeg drage den Konklusion: Ja, men saa maa der i Himmelen's Navn indbetales mere end 25 pCt. af Aktiekapitalen. Vi staar her overfor det samme Spørgsmaal, som vi drøftede under Aktielovforslagets Behandling, at de 25 pCt. er en alt for lav Grænse for Indbetalingen til Aktieselskaber, og det er jo ikke blot her i Tinget, der har lydt Kritik over dette, ogsaa Erhvervenes Repræsentanter har udtalt sig mod, at der oprettedes Selskaber med en saa ringe indbetalt Del af Aktiekapitalen, og jeg ser ogsaa, at det konservative Folkepartis Repræsentant i Kommissionen, Hr. Green, udtrykkelig har henledet Opmærksomheden paa, at denne Indbetaling var for ringe.

Efter nu at have fremsat denne principielle Opfattelse, som vi fra vort Partis Side har angaaende Forsikringsselskaber, vilde jeg gerne vende mig til den fremmede Lovgivning og til det foreliggende Lovforslag og sammenligne dem med de Krav, som vi stiller til Forsikringsvæsenet, og ikke blot som vi stiller, men som hver eneste forsikret Medborger i dette Land stiller til Forsikringsvæsenet, hvis man vilde spørge ham om hans Mening. Naar jeg ser paa den fremmede Lovgivning, ser jeg rundt omkring vore Krav honoreret, ganske vist ikke saaledes, at man i alle Landes Lovgivninger ser alle vore Krav honoreret, men i enkelte Lande ser man nogle, i andre Lande andre Krav honoreret. Men overalt er der effektive Sikringsbestemmelser, og i det foreliggende Lovforslag er der meget faa — jeg vil ikke gøre mit Udtryk stærkere.

De fremmede Love falder i to Grupper. Der er Gruppen Frankrig og Svejts, hvis